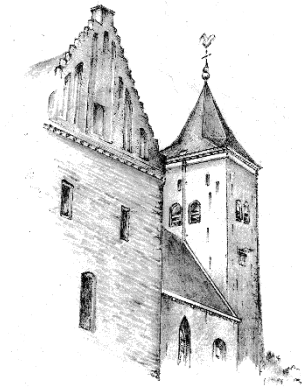

Jûnsbea op Aldjiersjûn yn Easterein

Oargeliste: Sjoukje Heins
Koster: André Vink
Foargongster: pst Geertje van der Meer

Wolkom

Oanfangsliet 845: 1 en 2

1 Tiid fan flok en tiid fan seine,
tiid fan drûchte, tiid fan reinen,
rike risping, tiid fan skea,
tiid fan stiennen, tiid fan brea,
tiid fan leafde, nacht fol fragen,
stjerrensoere, libbensdagen,
takomst dy't al kommen is,
wurd dat fol fan stilte is.

2 Tiid fan treast en tiid fan triennen,
tiid fan sjongen, tiid fan stinnen,
tiid fan jachtsjen no of noait,
tiid fan hoopjen dat noch oait.
Tiid fan swijen, doel ferjitte,
nearne bliuwe, nimmen witte.
Tiid fan krûpen, eangst, gemis,
see fan tiid en iensumens.

Stilte

Bemoediging

Foargonger: Jo Sinne sil nea sliepe
Gemeente: EN DE MOANNE SIL JO NEA FERLITTE
Foargonger: Want de Hear sil Jo ivich ljocht wêze
Gemeente: DE DÛNKERE DAGEN SILLE FOARBY GEAN
Foargonger: Want in bern is berne yn ús midden

Gemeente: IN SOAN IS ÚS JÛN
Foargonger: Hiel de ierde sil it sjen
Gemeente: IT HEIL FAN ÚS GOD

Bea by psalm 90

Liet 121: 1, 3 en 4

1 Ik sjoch de bergen oan en rop
troch wyldernis en wâld:
wêr fyn ik help en hâld?
Myn help is God, Hy heint my op.
Dy't himel makke_en ierde,
sil my oan de_ein ta liede.

3 De Hear bringt al dyn heil ta stân,
oerdei en yn 'e nacht
hâldt Hy oer dy de wacht.
Hy jout dy yn it woeste lân
skaad tsjin 'e gleone sinne,
by nacht kinst feilich rinne.

4 De Hear, dy't altyd om dy tinkt,
bliuwt, wat ek wanke mei,
dyn hoeder al den dei.
Dy't nei it kweade_it goede bringt,
Hy hat dyn gean en kommen
ûnder syn hoede nommen.

Koarte ynlieding op lêzing

Lucas 2: 22-38 "De toewijding van Jezus in de tempel"

²²Toen de tijd van hun onreinheid volgens de wet van Mozes ten einde was, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, ²³zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' ²⁴Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

²⁵Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. ²⁶Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. ²⁷Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, ²⁸nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

²⁹'Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd.

³⁰Want met eigen ogen heb ik de redding gezien
³¹die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken:
³²een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen
en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.'

³³Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. ³⁴Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, ³⁵en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.'

³⁶Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, ³⁷en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. ³⁸Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

³⁹Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. ⁴⁰Het kind groeide op, werd sterk en was vervuld van wijsheid; Gods genade rustte op Hem.

Stilte

Diele

Bea

Liet 793

1 Boarne fol fan ljocht en leafde,
wy binn' makke foar elkoar;
wûnder oantipt troch jo finger,
rekket hjir de ien de oar.
Lit ús nei jo takomst langje,
laitsjend rinne op jo wei;
dat wy sjonge_yn blide sangen
op jo grutte brulloftsdei.

2 Boarne fol fan ljocht en leafde,
waarmte nei oan 't hert ús lein,
jawurd dat Josels ús learden,
trou en leaflik oant de ein –
al liet ús in neiste sitte,
rekket sels de leafste wei,
leafde sil ús noait ferlitte:
Jo ferjitte ús gjin dei.

3 Boarne fol fan ljocht en leafde,
skink jo freugde_en sinneskyn;
wie de skaadkant net te kearen,
wetter wurdt troch leafde wyn.
Dat wy dan elkoar beminne
sá dat sels de dea net skiedt;
neat kin leafde oait oerwinne –
leafde is in ivich liet.

Seine